

synes mig, at man, selv om man anlægger en forsigtig Beregning, maa kunne sige, at Ombytning praktisk talt kan ske i den Udstrækning, hvori den vil blive forlangt. Efter de Oplysninger, der har foreligget i Udvalget, kan det nemlig paaregnes, at man vil disponere over 40 000 t Majs, over 25 000 t Oliekager; hvis deres Værdi omregnes til Majs, vil det blive ca. 32 000 t; overmindst 30 000 t Klid, af hjemmeproducerede Oliekager i Løbet af Høstaaret, ogsaa omregnet til Majs, 100 000 t, og 200 000 t, som forventes tilført Landet i Løbet af Høstaaret. Det bliver i alt ca. 400 000 t. Men for at være paa den sikre Side har vi ikke foreslaaet fuld Ombytning. Vi har, som vore Ændringsforslag udviser, foreslaaet, at de første 20 Tønder, som leveres af en Ejendom, skal ombyttes og, for at gøre Overgangen jævn, at dernæst Halvdelen af det herudover leverede skal ombyttes; og endelig skulde, for at give en Anerkendelse til Landbrugerne i de vestjyske Egne, hvor Rugavlén udgør en meget stor Del af Avlen, disse have fuld Ombytning for det, de har besaaet med Rug udover $\frac{1}{7}$ af deres med Korn besaaede Arealer.

Nu maa det erkendes, at Flertallets Ændringsforslag i væsentlig Grad imødekommer de Krav, der fra mit Partis Side blev stillet ved første Behandling, og det maa erkendes, at hvad enten nu Flertallets eller Mindretallets Ændringsforslag vedtages, vil der komme et ganske andet Forslag ud af det end det, som forelaa for os ved første Behandling. Naar vi dog ikke har kunnet tiltræde Flertallets Ændringsforslag, er det, fordi vi vedblivende mener, at den af os foreslaaede Ombytning er at foretrække baade af Hensyn til, at den i mindre Grad hemmer Produktionen, og dernæst ogsaa, fordi den kræver et mindre Apparat til sin Administration; og det er disse væsentlige Hensyn, som vore Ændringsforslag tager Sigte paa at udtrykke.

Naar der nu bliver sagt, at der ikke herved opnaas Lighed mellem de vintersæddyrkende og de ikke-vintersæddyrkende, idet vi for vort Vedkommende ikke ønsker, at de ikke-vintersæddyrkende skal aflevere, men derimod ønsker, at Ligheden skal tilvejebringes ved, at de, der har dyrket Vintersæd, faar andre Foderremner udleveret i Stedet, skal jeg dertil sige, at man maa ved Bedømmelsen af dette Forhold erindre, at det er ikke, fordi de absolut ikke har villet det, at en Del Landbrugere ikke har saaet Vintersæd; Vejrliget har for en

Del hindret det. Dernæst maa vi ogsaa se, hvorledes Forholdene rent faktisk ligger her i Landet. Bevægelsen er gaaet i Retning af at indskrænke baade Brak- og Vintersædsarealerne og at udvide Roearealerne, og det er en Bevægelse, som navnlig kendetegner det lille, det mindre og det mellemstore Landbrug. Vi finder det derfor urigtigt at paalægge dette Landbrug en Aflevering af Vaarsæd, som ikke er strengt paakrævet, og vi foretrækker derfor Ligheden tilvejebragt derved, at de, der har dyrket Vintersæd, faar denne i størst mulig Udstrækning erstattet med andre Foderremner, og forsaavidt det ikke kan ske fuldt ud, at de da for det overskydende faar udbetalt en Pengegodtgørelse. Naar vi med Hensyn til denne Pengegodtgørelse har sagt, at den bør være som af Ministeren foreslaaet, 30 Kr., og dernæst en eventuel Efterbetaling, forsaavidt Majsens Gennemsnitspris i hele Høstaaret ligger over dette, er det, fordi vi maa anse dette for saare rimeligt. Thi det er jo en Adgang, som er givet alle; hvad enten det er mindre eller større Jordbrugere, har de denne Adgang. Der kan jo være Forhold, hvor over de ikke er Herrer, som gør, at de ikke ønsker Ombytning, at de foretrækker Penge, og vi synes derfor, det er urigtigt, at disse ikke i det mindste skal have Majsens Gennemsnitsværdi for det Brødkorn, de afgiver. Naar vi f. Eks. i disse Dage ser ude omkring i Landet daarlig fremmed Byg betalt med 35 Kr., synes vi, at man bør i alt Fald stille dem saa gunstigt, at de faar Gennemsnitsprisen for Majs som Godtgørelse for leveret Rug eller Hvede; der er da endelig ogsaa den Mulighed, at Majsen kan blive billigere i Sommerhalvaaret, og det er jo som bekendt Gennemsnitsprisen, vi ønsker lagt til Grund. Efter Regeringsforslaget vil, som sagt, disse mindre og mellemstore Landbrug komme til at aflevere Vaarkorn, naar de ikke har saaet Vintersæd. Tager vi en lille Ejendom med 12 000 Kr.s Jordværdi, vil den komme til at levere 2,2 hkg pr. 1 000 Kr. af de 9 000 Kr.s Jordværdi; det vil blive 19,8 Tdr. En Ejendom paa 15 000 Kr.s Jordværdi vil komme til at levere 26,4 Tdr., en Ejendom paa 20 000 Kr.s Jordværdi vil komme til at levere 37,4 Tdr. og en Ejendom paa 25 000 Kr.s Jordværdi 48,4 Tdr. — alt forsaavidt disse Ejendomme ikke har saaet Vintersæd. Og der findes jo adskillige saadanne, som af de forskellige Grunde, jeg allerede har nævnt, ikke har saaet Vintersæd. Vi maa, som jeg allerede har nævnt, mene, at Lig-